

מ"ת 39362/11/23 - מדינת ישראל נגד מועד עיסא (עצור/אסיר) בפיקוח)

בית משפט השלום בפתח תקווה

מ"ת 39362-11-23 מדינת ישראל נ' עיסא(עצור/אסיר בפיקוח)
תיק חיצוני: 501567/2023

לפני **כבוד השופט אריאל סלטו**
מבקשת **מדינת ישראל**
נגד **מועד עיסא (עצור/אסיר בפיקוח)**
משיב

החלטה

לפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של הלנה או העסקה של תושב זר כאמור בסעיף 12ב2(א), למשך יומיים רצופים או יותר - עבירה לפי סעיף 12ב3(א)(2) לחוק הכניסה לישראל, תשיב-1952, והלנה של תושב זר כאמור בסעיף 12ב2(א) במטרה להעסיקו - עבירה לפי סעיף 12ב3(א)(3) לחוק הכניסה לישראל, תשיב-1952.

על פי עובדות כתב האישום, מחודש מרץ 2023 ועד ליום 14.11.2023 העסיק המשיב את מר עדנאן דגמאש (להלן: "דגמאש"), שלא החזיק בהיתר שהייה או תעסוקה בישראל, ואף הלינו לצורך העסקתו.

בדיון שהתקיים ביום 19.11.2023 ציין ב"כ המבקשת, עו"ד סמי דז'ובס, כי דגמאש החזיק בהיתר עבודה בישראל "בכל התקופה", כי "ההיתר הופסק ביום 10.10.2023", וכי למשיב מיוחסת "העסקה שלא כדין מיום 10.10.2023 ועד ליום 14.11.2023". כלומר, בניגוד למצויין בכתב האישום, דגמאש דווקא החזיק בהיתר שהייה ותעסוקה בישראל, עד להפסקתו ביום 10.10.2023, והמבקשת מייחסת למשיב העסקה של דגמאש לתקופה של כחודש ימים ולא של כחמישה חודשים.

טענות הצדדים

ב"כ המשיב, עו"ד אנואר פריג', טוען כי בחומר הראיות אין ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב בכתב האישום. לדבריו, דגמאש לא הועסק מעולם על ידי המשיב, והוא לא הולך על ידי המשיב, לא לצורך העסקתו ולא בכלל.

עמוד 1

באשר להעסקתו של דגמאש, טוען ב"כ המשיב כי בהודעתו, ציין דגמאש כי הוא הועסק על ידי מר מוחמד עיסא, אחיו של המשיב (להלן: "מוחמד"), ולא טען כי קיבל שכר מהמשיב. כמו כן, טוען ב"כ המשיב כי מוחמד אישר בהודעתו כי דגמאש הועסק על ידו עד לחודש אפריל 2023, כי בתקופה זו החזיק דגמאש בהיתר עבודה בישראל, וכי משסירב לבקשת דגמאש להעלות את שכרו, נותקה ההתקשרות ביניהם. עוד טוען ב"כ המשיב כי בעימות שנערך בין דגמאש לבין מוחמד, דגמאש לא הזכיר כלל את המשיב. ב"כ המשיב מוסיף וטוען כי באמרותיו ציין המשיב כי לא העסיק את דגמאש, וכי כלל אינו זקוק לעובדים.

באשר להלנת דגמאש, טוען ב"כ המשיב כי מוחמד אישר בהודעתו כי החדר בו נתפס דגמאש (להלן: "החדר") שייך לו - למוחמד, וכי החדר משמש את אחותם של מוחמד והמשיב הגב' ליאן עיסא (להלן: "ליאן") וחברותיה. כמו כן, טוען ב"כ המשיב כי גם ליאן אישרה בהודעתה את הדברים. ב"כ המשיב. מוסיף וטוען כי באמרותיו ציין המשיב כי לא הלן את דגמאש.

ב"כ המבקשת, עו"ד ליאור חיים סלוצקר, טוענת מנגד כי יש בידי המבקשת ראיות לכאורה להוכחת כל המיוחס למשיב בכתב האישום, דהיינו כי המשיב העסיק את דגמאש, וכי המשיב הלן את דגמאש כדי להעסיקו.

באשר להעסקת דגמאש, טוענת ב"כ המבקשת כי העסק שהיה בבעלותו של מוחמד עבר בחודש מרץ 2023 לבעלותו ולניהולו של המשיב, וכי דגמאש ציין בהודעתו כי עבד בעסק במשך שש שנים, ומשכך הרי שדגמאש הועסק על ידי המשיב מחודש מרץ 2023 ועד ליום תפיסתו - 14.11.2023.

באשר להלנתו של דגמאש, טוענת ב"כ המבקשת כי בחומר הראיות מצוי מזכר, שממנו עולה שבשיחה עימה אישרה ליאן כי החדר הוא מחסן המשמש את העסק. עוד טוענת ב"כ המבקשת כי גם דגמאש ציין בהודעתו כי מדובר במחסן המשמש את העסק. לשיטת ב"כ המבקשת, משהחדר שימש כמחסן של העסק, ומשדגמאש לן בחדר, הרי שיש בכך כדי להוות ראיות לכאורה כי המשיב, אשר העסק היה בבעלותו ובניהולו, הלן את דגמאש.

דין והכרעה

לאחר שהקשבתי קשב רב לטיעוני ב"כ הצדדים, ועיינתי בתיק החקירה, הגעתי לכלל מסקנה כי יש בכוחו של חומר החקירה שהונח לפניי כדי לבסס תשתית ראייתית לכאורית להרשעת המשיב. עם זאת, וכפי שיפורט להלן, מדובר בתשתית ראייתית לכאורית בעוצמה נמוכה.

כידוע, לצורך החלטה בדבר קיומה של תשתית ראייתית לכאורית להרשעת נאשם במשפט, אין בית המשפט נדרש לעמוד על משקלן של הראיות או לקבוע ממצאים בכל הקשור לשאלת מהימנות עדים (בש"פ 1597/20 **מדינת ישראל נ' אבו סעב** (11.03.2020)). כמו כן, אין בית המשפט נדרש, בשלב זה, לטענות בדבר הגנה מן הצדק (בג"צ 230/07 **עטון נ' מדינת ישראל** (01.03.2007)), אכיפה בררנית (בש"פ 7148/12 **כנאנה נ' מדינת ישראל** (14.10.2012)).

או אי חוקיות פעולת המשטרה (בש"פ 5966/15 אבו סאלח נ' מדינת ישראל (06.10.2015)). די בכך שבית המשפט משתכנע בדבר קיומו של פוטנציאל ראייתי להרשעת הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום (בש"פ 3144/20 פלוני נ' מדינת ישראל (07.06.2020)).

העסקה של תושב זר

עיון בחומר החקירה מלמד כי קיימות ראיות לכאורה לכך שהמשיב העסיק את דגמאש מיום 10.10.2023 ועד ליום 14.11.2023. ראיות אלה מצויות בדברי דגמאש בסוף העימות שנערך בינו לבין מוחמד ביום 17.11.2023 (להלן: "העימות") לפיהם המשיב העסיק אותו בתקופת המלחמה בפנצ'ריה - "עדנאן (שאלה): מי הבעלים של הפנצ'ריה שבה עבדת? תשובה: מועד, ועבדתי שם אצלו הוא העסיק אותי שם בתקופת המלחמה" (ש' 47-48).

עם זאת, מדובר כאמור בראיות לכאורה בעוצמה נמוכה, שכן בתחילת העימות טען דגמאש כי הוא מועסק על ידי מוחמד. לדבריו, הוא עבד אצל מוחמד בעסק של צמיגים, והוא התחיל לעבוד אצל מוחמד עשרה ימים לפני המלחמה - "עדנאן (שאלה): מי זה שיושב מולך? תשובה: מוחמד עיסא [...] עדנאן (שאלה): מתי זה קרה שהתחלת לעבוד אצלו? תשובה: לפני המלחמה ב-10 ימים. עדנאן (שאלה): איפה עבדת אצלו? תשובה: בעסק של הצמיגים, היה מעסיק אותי אצלו לנקות" (ש' 1-12). מיד לאחר מכן, הוטח בדגמאש כי בחקירה הראשונה הוא אמר שהוא עובד אצל מוחמד שש שנים והוא השיב: "אני לא משקר" (ש' 13-14), ולא מצא לנכון לציין כי הוא מועסק על ידי המשיב או כלל להזכירו. בהמשך העימות, כשנשאל דגמאש פעם נוספת לזהות מעסיקו, פנה למוחמד ושאל אותו מה לומר - "עדנאן (שאלה): מה [כך במקור] העסיק אותך בעסק? תשובה: ה.ח (עדנאן שואל את מוחמד מה להגיד יא גבר)" (ש' 23-24).

בהקשר זה יצוין כי לא ברור מדוע בחרה היחידה החוקרת שלא לערוך עימות בין המשיב לדגמאש, עימות אשר יכול היה לשפוך אור על הסוגיות הנדונות.

גם בהודעתו מיום 15.11.2023 ציין דגמאש כי במשך שש שנים הוא עובד אצל מוחמד - "ש: אצל מי? ת: מוחמד מופיד עיסה זה מה שאני יודע" (ש' 9-20). כמו כן, בהמשך הודעתו כשנשאל על אודות הסמים שנתפסו, ציין פעם נוספת כי מוחמד הוא המעסיק שלו - "ת: אני קונה מאחד בשם אבו היפא ש: מה המשפחה שלו? ת: לא מכיר אותו אני מגיע אליו דרך המעסיק שלי מוחמד הוא בקשר איתו" (ש' 60-62) [ההדגשה אינה במקור]. לא למיותר לציין כי בהודעתו זו לא הזכיר דגמאש את המשיב כלל.

בהקשר זה יצוין כי לא ברור מדוע בחרה היחידה החוקרת שלא לבקש את התייחסותו של דגמאש לסתירה בין הודעתו ודבריו בתחילת העימות לפיהם הוא מועסק על ידי מוחמד, לבין דבריו בסוף העימות לפיהם הוא מועסק על ידי המשיב.

בנוסף, בדוח פעולה שנערך על ידי השוטר יוסף אלמקיס ביום 15.11.2023, ובו תיאור עיכובו של המשיב לתחנת המשטרה, מציין השוטר אלמקיס כי לאחר שהגיע עם המשיב לתחנת המשטרה "הגיע לתחנה אחיו של החשוד אשר

מסר כי החשוד שנעצר אתמול בלילה היה שלו בכלל - אמירה המהווה לכאורה ראשית הודאה מטעמו של מוחמד כי באותה עת דגמאש הועסק על ידו. כמו כן, בהודעותיו טען מוחמד כי למשיב אין עובדים (15.11.2023 ש' 19-22, 17.11.2023 ש' 48-49), וכי דגמאש לא עבד בעסק של המשיב (15.11.2023 ש' 30-31).

לנוכח המפורט לעיל, וככל שהמבקשת מאמצת את גרסתו של דגמאש, לפיה הוא הועסק בעסק במשך שש שנים, כפי טענת ב"כ המבקשת בדיון מיום 22.11.2023, הרי שלא ברור מדוע בחרה המבקשת לסגור את תיק החקירה נגד מוחמד ולא להעמידו לדיון, שכן כיוון שעד חודש מרץ 2023 היה העסק בבעלותו ובניהולו של מוחמד, וכיוון שעל פי תעודת עובד ציבור המצוייה בחומר החקירה, דגמאש לא החזיק בהיתר כניסה לישראל עובר ליום 30.11.2022, אזי מוחמד העסיק לכאורה את דגמאש במשך חמש שנים, בהם לא החזיק דגמאש כל היתר כניסה לישראל.

הלנה של תושב זר

עיון בחומר החקירה מלמד כי קיימות ראיות לכאורה לכך שהמשיב הלן את דגמאש. ראיות אלה מצויות בעובדה כי דגמאש אישר כי לן בחדר, בעובדה כי בחדר היתה מיטה, ובעובדה שהחדר שימש גם כמחסן של העסק בזמן שהעסק היה בבעלותו ובניהולו של המשיב.

עם זאת, מדובר כאמור בראיות לכאורה בעוצמה נמוכה, שכן דגמאש אומנם טען בהודעתו מיום 15.11.2023 כי הוא לן בעסק, אך דבריו נאמרו בצמוד לטענתו לפיה הוא הועסק על ידי מוחמד ולא על ידי המשיב - שלו מיוחסת הלנתו של דגמאש - **"ש:מה אתה עושה כאן? ת: עובד בצמיגי רכבים [...]** **ש: אצל מי? ת: מוחמד מופיד עיסה זה מה שאני יודע [...]** **ש: איפה אתה יושן? [כך במקור] ת: אצלו בעסק"** (ש' 9-24). כמו כן, כשנשאל דגמאש בעימות מי נתן לו לישון בחדר השיב: **"אני ישנתי בחדר"** (ש' 25-26) - תשובה שאין בה כל מענה לשאלה שנשאל. למעשה, הן בהודעתו והן בעימות לא טען דגמאש כי המשיב הוא זה שהלן אותו או כי המשיב היה מודע לעובדה כי הוא לן בחדר.

בהודעתו מיום 17.11.2023 שעה 14:32 טען מוחמד כי החדר שייך לו - **"יש לי חדר מאחורי העסק, זה חדר מחסן, ששיך לכל מיני דברים. תפסו אותו שם המשטרה טוענת"** (ש' 101) [ההדגשה אינה במקור]. כמו כן, מדבריו של מוחמד בעימות עולה כי החדר שייך לו, שכן לדבריו **"[...] הגיעו חיפוש אצלי, והחדר שהיה ישן בו, הוא ישן בו ללא הסכמתי"** (ש' 18) [ההדגשות אינן במקור] - ברי כי העובדה שנדרשת הסכמתו של מוחמד לשהייה בחדר, מלמדת כי החדר שייך לו.

בנוסף, משני מזכרים שנערכו על ידי רס"ר עלי פרעוני ביום 19.11.2023, לאחר שתי שיחות עם ליאן, עולה כי טענתה של ליאן היא כי החדר שימש אותה לפגישות עם חברותיה, כי מדובר בפגישות שנערכו לעיתים רחוקות ורק בשעות היום, כי החדר משמש גם כמחסן של העסק, וכי היא אינה מודעת לנוכחותו של אדם זר בחדר, ולא הבחינה באדם זר שישן בחדר - אמירה, שככל שהיא נכונה, מעמידה בסימן שלאה את הטענה כי דגמאש לן בחדר.

לא למיותר לציין כי בהודעתו מיום 15.11.2023 הודה מוחמד כי דגמאש לן בחדר מספר ימים בודדים (ש' 32-45), אך

ציין כי הוא לא יודע אם המשיב היה מודע לכך שדגמאש לן בחדר (ש' 48-49). דבריו אלו של מוחמד בדבר ידיעתו כי דגמאש לן בחדר מחזקים את התהייה, שהובעה לעיל, בדבר בחירתה של המבקשת שלא להעמיד לדין את מוחמד.

סוף דבר

לנוכח כל האמור לעיל, הגעתי לכלל מסקנה כי יש בכוחו של חומר החקירה שהונח לפניי כדי לבסס תשתית ראייתית לכאורית להרשעת המשיב. עם זאת, המדובר בתשתית ראייתית לכאורית בעוצמה נמוכה.

ניתנה היום, ט"ז כסלו תשפ"ד, 29 נובמבר 2023, בהעדר הצדדים.